

Pojista miehiä

Kyllä näistä meidän urheilijapojistamme vielä miehiä tulee. Kimi Räikkönenkin pussaa jo, eikä liene kaukana sekään, että hän rupeaa myös puhumaan vapaaehtoisesti. Jari Litmanen on päässyt vieläkin pitemmälle. Hänestä on tulossa virolaisen mallikaunottaren lapsen isä, joten nivusvaivat taitavat olla lopullisesti ohitse. Muutamat jääkiekkojellonamme ovat uhanneet vetää ruotsalaisia miehekkäästi turpaan, jos vielä kentällä tapaavat. Ruotsalaisten onneksi eivät tapaa ainakaan tänä keväänä. Todellinen miesten mies on tietysti maailmanympärysurjehtija Hjallis Harkimo, jolla on ehtinyt olla naisia ainakin molemmille käsille ja joka on eronnutkin pari kertaa.

On siis osoittautumassa vääräksi se pitkään elänyt ennakkoluulo, että suomalaiset miehenkõriläät ovat jöröjä ja saamattomia, eivätkä oikein pärjää sen paremmin julkisuuden kuin naisväenkään kanssa. Poikiemme uuteen imagoon vaikuttaa epäilemättä se, että he ovat saaneet kansainvälistä kokemusta ja hieman ammattiapua. Ainakin Kimi Räikköselle on palkattu PR-konsultti Anna Sorainen, jonka vaikutus alkaa heti näkyä.

Suomalaisilla poliitikoilla olisi oppimista urheilijoiden esimerkistä. Hehän ovat viime aikoina äityneet valittamaan, että aina vain juorutaan ikävistä yksityisasiosta, eikä lainkaan jämeristä linjanvedoista. Esimerkiksi ulkoministeri Erkki Tuomioja ja vihreiden johtaja Osmo Soininvaara ovat melkein vaatineet lehdistösensuuria.

Tuo on väärä tyyli eikä sovi demokratiaan. Kun kerran poliitikkojen yksityiset kutvehtimiset kiinnostavat ihmisiä ja voivat sitä paitsi vaikuttaa myös politiikan sisältöön, totta kai niistä kerrotaan. Kysymys on vain siitä, millä tavalla kerrotaan, ja siihen poliitikot voisivat vaikuttaa itse, vaikkapa lainaamalla Kimin PR-konsulttia.

Ajatellaanpa esimerkiksi pääministeri Matti Vanhasen ja kansanedustaja Tanja Karpelan hotellihuonekohua. Se hoidettiin päin seiniä, ja siksi kansalaiset luulevat vaikka mitä. Jos Matilla ja Tanjalla olisi ollut kunnan PR-konsultti, hän olisi ensi töikseen järjestänyt hotellihuoneeseen sihteerin, joka olisi kirjannut ylös kaiken mitä tapahtui. Se olisi ollut parasta kertoa julkisuuteen saman tien, vaikkapa järjestämällä heti hotelliaamiaisien yhteyteen tiedotustilaisuus aiheesta ”Vanhanen ja Karpela parantavat maailmaa”. Vielä parempi olisi ollut, jos huoneeseen olisi hankittu myös muutama paparazzi-valokuvaaja, joka olisi kuvannut maailmanparantajat istumassa sängyn reunalla. Koko kansa olisi nähnyt, ettei mitään luvaton tapahtunut. Mutta kun näin ei käynyt eikä suomalainen usko, ellei näe, nyt kaikki epäilevät pahinta.

Rouva Vanhanen osasi hoitaa oman osuutensa jupakasta paljon paremmin. Heti kun hän tuli siihen tulokseen, että nyt on ero edessä, hän ilmoitti sen STT:lle ja sai kaikkien sympatiat puolelleen.

Jotta ikäviltä kohu-uutisilta tulevaisuudessa vältytään, kaikille kansanedustajille kannattaa palkata valtion varoin oma anna sorainen, jonka tehtävänä on esittää ikävätkin asiat parhain päin. Kyllä me veronmaksajat jaksamme sellaiset virkailijat maksaa, tuottavathan he meillekin sekä tietoa että hyvänolon tunteita.

